Teuverbril

Melle Mol het t drok in toen. Hai groaft laange gaangen onder t blaikveld deur.
t Gras komt in rillen omhoog, en òf en tou moakt e n bultje. t Liekt op n zaandkestaail, mor din zunder raandjes en voazels. Aans zol e ja ook wel bie zee wonen.
Nee hai woont gewoon in achtertoen van n hoes.
Melle speult n spultje mit man dij in dat hoes woont. Dij holdt nait van rillen in toen, en nou pebaaiert e aal mor deur Melle te vangen. Man denkt dat t baistje op vaaste tieden zien kop boven tot grond oetstekt. Din gaait e der mit n schop achteraan om mol mit bult en aal op te wuppen en om hom baang te moaken. Mor dij is ook nait van guster, hai kin nog aal ontkomen.

Melle Mol is hail nijmoods. As e boven op zien bultje op oetkiek staait, din zet e zien teuverbril op. Mit zien körde pootjes kin e hom net achter t oor kraben. Doar zit n knopke doar e bril mit aanzetten kin. In bril zulf zitten drij kleuren. Rood, geel en blaauw. Melle het t mor veur t oetkaizen.
As e smörns boven grond kikt, zet e voak rode kleur aan. As t nog vroug is, kin e zun zain opkomen. Dij is in t begun aaltied knalrood, mor loater op daag wordt e oranje, net as n appelsien.
Om middag zet e mainsttied knop om en gaait e deur n gele kleur kieken. In haarfsttied binnen summege bladjes aan boom zo verkleurd, dat ze wel van gold lieken.
En raaiten bie sloot laans binnen haildaal geel, veuraal as zun der op schient.
Melle kin der voak nait genogt van kriegen en voak blift e din ook te laank boven grond.
Mor ja, t is aal mor deur oppazen veur dij man mit zien schop. Hai zol mol toch mor ais vinden, din ist doan mit zien vrije leventje.

Mor Melle het hail veul gaangen, omreden t is n grode toen, hai kin ale kaanten aan.
Smiddags gaait e wel wat wieder van hoes, noar bloumtoen tou, aan veurkaant van t hoes.
Tegen n uur of vief wordt t etenstied en din zuikt e wurms op. Hounder hebben t din ook net aan t eten tou, en t is wel ais veurkomen, dat hounder boven grond en Melle in zien gaang aan zulfde wurm zaten te trekken. Mor n mol het staarke groafaarms, en mainsttied is Melle
t eerste zat. t Begunt al te twijduustern, en voak zet Melle zien blaauwe knop in bril aan. Veuraal in haarfst krigt lucht van dij biezundere kleuren blaauw en dat veraandert sums in hail daip sangen. Hai mout wel moaken dat e thoes komt, omreden din duurt t mor even en komen steerns aan lucht. En dat betaikent dat e boetendeur niks meer te zuiken het.

Onderwegens noar zien hoeske tou, moakt e nog gaauw n laange ril bie stroattegels laans,
en din gaait e noar beneden, daipte in.
Stiltjes kikt e nog even achterom of man mit schop hom nog achternoa komt. t Is wel n gevoarlek spultje dat Melle speult. Toch wil e ja geern in dizze toen wonen blieven.
Mit zien mooie teuverbril op, is e doar veurlopeg nog laank nait oetkeken.

Auteur: Kunny Luchtenberg

Inspreker: Coby Vermeeren